

dellig Mistillid til Ministerier, til de forbigangne, det nuværende og de tilkommende, saa at denne min Mistillid maatte være hvad Ragerne kalde „constitutionel“; jeg skal derved kun bemærke, at med Undtagelse af det nuværende Ministerium, hvortil den høitærede Minister staaer i et eget Forhold, saa er han dog efterhaanden blevet enig med mig med Hensyn til Tilliden til alle de Ministerier, vi have seet gaae her igjennem Salen, og hvad de tilkommende Ministerier angaaer, da har den høitærede Minister vistnok for Diebliffet ikke mere Tillid til dem end jeg — hvad Tillid de kunne faae, maa først Tiden vise. Det er sandt, at jeg har tilstaaet, at jeg ikke havde nogen Tillid til det nuværende Ministeriums Politik, og det saae jo staae hen, om jeg kunde og burde have Tillid til det, efterat det ikke blot har brugt 2 konstitutionnelle Uting, Rigsraadet og Forordningen af 26de Juli, som Udgangspunkter, men ogsaa vil have dem brugte som Grundvold for den constitutionelle Bygning, der skal opføres. — Samtiden og Eftertiden maae dømme derom.

Sasle: Den ærede Rigsdagsmand fra Hjørring Amt (Fischer) gjorde det Spørgsmaal, om det vilde være os muligt at gjøre Holdt, naar vi ved 3die Behandling havde vedtaget Grundlovsindskrænkningen. Naagtet jeg ogsaa hører til dem, der ikke kunne gaae ind paa det Udkaft til en Fællesforfatning, som vi vide ligger bagved, saa agter jeg dog idag at stemme Ja, og jeg gjør det, fordi jeg følger den Heelstatspolitik, som Rigsdagen allerede tidligere, efter Kundgjørelsen af 28de

Januar 1852, er gaaet ind paa. Jeg gjør dette ikke alene, fordi jeg anseer det for rigtigt, at den ene Rigsdag saavidt muligt staaer ind i samme Spor som den foregaaende — naar nemlig ikke overveiende Grunde ere derimod —, men jeg gjør det ogsaa, fordi jeg er fuldt overbevist om, at Heelstatsforfatningen kan gjennemføres saaledes, at de Bestemmelser om Friheder og Rettigheder, som ved nuværende Grundlovsindskrænkning udskydes af vor Grundlov, gjenfindes der, saa at vi om trent kunne gjenfende de Paragrapher, vi nu udskyde af Grundloven. Jeg betragter i det Hele denne Behandling som den sidste Deel af de Forarbejder, som paahvile Thinget, forat Fællesforfatningen kan gjennemføres; jeg betragter Vedtagelsen, som jeg formoder vil finde Sted idag, som den Erklæring af Thinget, at det vil gjøre Sit til, at Fællesforfatningen gjennemføres. Derimod maa jeg paa det Bestemteste modsigge, hvad der tidligere er bleven yttret, at man derved bandt sig, saaledes at naar vi vedtog 3die Behandling idag, vare vi bundne til at vedtage et hvilketfomhelst Fællesforfatningsudkaft, som maatte fremkomme fra Ministeriet.

R e t t e l s e.

Nr. 6 Sp. 87 L. 16 f. o. i Grundtvigs Foredrag, staaer: „særlige Anliggender“ skal være: „særlige Udgiwter.“